

стго архієреѣ Николѣи зовѣ Юниѣ пѣстинѣа, и да нѣстѣ нѣкѣи. ѿмѣиѣма ѿ сеѣ цркви нѣ да слоѣ здѣ за . . . ѡного дшѣ трѣдѣваго се.

16. — Бележка отъ 1648 и 1650 год. на последния листъ въ сжщата книга:

† Лѣтъ мимотекѣщѣ ѣ.з.и.р.н.ѣ (7156—1648) прѣстави се гнѣ срѣвлемѣ. арѣп(ископѣ) кѣрь Паисѣи вѣде моѣ вечна памет. . . и расхѣщено въ свѣранѣ ѣго ѿ неко та. . . рекомаго проклети чифѣтъ Яхми. . . и многи потрѣби красни цркви вел. . . и петрахили и кнѣге и ѡбрѣтох сию кн. . . га деливаши. . . Скопѣе. мѣвши въ чѣлѣтъ. . . иноцѣ. Копиль¹⁾ іермонѣ и ѡкѣпѣ ю . . . и приложѣ. . . . Николе юже . . . Яце ли се кто ѡбрѣщѣтъ ктиторѣ да вѣзвратитѣ ю въ вишерѣченаго хр(ама) . . . пѣстинѣа да вѣдѣтъ. да подастѣ еже ли аще ли нанѣтъ стрѣнѣ да не вѣдѣтъ аще ли к . . . хощѣтъ лѣкѣствомѣ ѿѣти ю или сило . . . тамо да ѡвѣтъ дѣ въ днѣтъ страшнаго сѣда. Пѣ 8 лѣто ѣ.з.р.н.ѣ (1758—1650).

17. — Скопѣе. Послесловна приписка отъ переписвачка калугерка, въ миней отъ 1420 год. Въ нѣкогашното Българско търговско агентство:

Глѣ свѣршитѣлю боѣ въ аминѣ : Гѣ бѣ нашь йже Петровѣи ѣ влоуднѣцѣ, свѣзамѣи грѣхѣ ѡставленѣ. ѣ мѣтара познавѣша своѣ прѣгрѣшенѣа ѡправдавѣ. да милѣютѣ калогерицѣ Ёлисаверѣ, въ сѣи вѣкѣи ѣ въ вѣдѣши. понеже твораашѣ добраа дѣлаа ѣ вѣлаа ѣ многымѣ вѣгѣи приѣвѣши сѣ. за не пишѣтъ йшеи ѡврѣще тѣкоуцѣмоу се ѡвѣрѣзоуѣ. великоу вѣ кротостѣ ймѣе. пишѣтъ вѣ сѣ. вѣженны кротѣи ѣко ты наследѣтъ землю. вѣженны плачѣюще ѣ ѣко ты ѡутѣшетѣ сѣ. вѣженны мѣтивѣи ѣко ти помилованы боудѣтъ. да йзволитѣ гѣ въ ѣо на страшномѣ й нелицемѣрномѣ соудѣицѣ. ѣгда хощѣ назѣ прѣстѣати да дѣснѣе страни . . . ѣ прочѣтаа вѣгѣи да ю помилѣе.

Испѣса ѣчыхѣ (sic) ѡѣ сѣи кнѣгоу сѣтѣи хѣ слоужѣвами да ю помилѣю. ѣ кто прочѣ рѣци бѣ да ю прѣсти въ вѣкѣи аминѣ. бѣ да прѣсти калогерицѣ дѣвиѣ Ёлисаверѣ, понеже великымѣ ѣ сѣтѣмѣ ѡбразѣ Марѣина нарицаѣтѣ сѣ. въ

¹⁾ Тайнопись : Иакоѣ.